

Med disse Ord skal jeg anbefale de af Udvalget og dets Flertal stillede Ændringsforslag.

Wilmann: Jeg skal tillade mig at anbefale Ændringsforslaget under Nr. 3, som er stillet af et Mindretal, bestaaende af de Medlemmer i Udvalget, som tilhører Socialdemokratiet og det radikale Venstre. Ændringsforslaget imødekommer et Ønske fra Industriens Side, et Ønske, som deles baade af Arbejdsgiverne og Arbejderne i Tobaksindustrien. Denne Industri er en af dem, der har et meget stort Antal arbejdsløse, og den har ikke været begunstiget fra Lovgivningsmagtens Side, tværtimod har Stillingen været den, at den ved de Skatter, vi har gennemført, er blevet daarligere stillet end tidligere. Vi har ment, det vilde være baade rimeligt og rigtigt at imødekomme et saa beskedent Ønske, som det, der er anmodet om fra Industriens Side, i Virkeligheden er; vi har derfor stillet vort Ændringsforslag i Overensstemmelse med, hvad Industrien har opstillet som sit Ønske.

Hvorledes den finansielle Virkning af de forskellige Forslag vil blive, er det ret vanskeligt at sige, men udelukket er det ikke, at en Skala med lavere og flere Satser vil forøge Forbruget saa stærkt — og det maa være det paagældende Erhvervs, Arbejderes og Fabrikanters, Mening, naar de har den Opfattelse, at disse Satser skulde gavne Erhvervet —, at Produktionen forøges og derigennem ogsaa Skatten, saaledes at Statskassen faar nogenlunde den samme Indtægt, som den vilde have faaet efter de højere Satser. Jeg kunde tænke mig, at det ærede Flertal ved nøjere Overvejelse og navnlig efter at have sat sig grundigt ind i den Skrivelse, der er kommet, efter at Udvalget har endt sit Arbejde, maaske kunde komme paa andre Tanker og mene, at det maaske alligevel var rigtigt noget at nærme sig til det, som Industriens egne Folk har villet.

Jeg skal altsaa anbefale dette Ændringsforslag og kun til Slutning gøre et Par enkelte Bemærkninger til de Konservative. Jeg sagde før, da vi behandlede Lovforslaget om Formue- og Indkomstskat til Staten, at det folkelige i deres Lovgivning havde de ikke været videre heldige med, og jeg kan kun sige om den anden Side af deres Virksomhed, som de lægger megen Vægt paa: at være særlige Repræsentanter for Erhvervene, at den er de akkurat lige saa heldige med som med deres Folkelighed. Men jeg haaber, at det Erhverv, hvis Forhold her berøres, kan tale saa kraftigt til

det konservative Folkeparti, at det dog lykkes, inden vi er færdige med denne Behandling, at bringe Partiets ærede Medlemmer noget nærmere til det Program, de har lovet at arbejde for: at gavne Erhvervene, end de er kommet ved det Ændringsforslag, de her har været med til at stille. Med disse Bemærkninger skal jeg anbefale det af Mindretallet stillede Ændringsforslag.

Korsgaard: Ved det foreliggende Lovforslag om Tobaksbeskatning er der to Ting, man i særlig Grad maa have sin Opmærksomhed henvendt paa. For det første, at Statskassen faar de Penge, som det var beregnet, den skulde have. Jeg er af den Opfattelse, at Staten ikke kan undvære synderligt af de Penge, som man beregnede vilde indgaa efter Lovforslaget, som det blev fremsat, og maa følgelig ogsaa være af den Anskuelse, at Lovforslaget maa formes paa en saadan Maade, at det i det væsentlige giver Staten det, man oprindelig havde forudsat, idet jeg ikke kan skønne, at man fra anden Side har vist Veje, ad hvilke man kunde faa de Beløb, som eventuelt ikke indkom. — Den anden Side af Sagen er Industriens Forhold. Naar Staten har faaet, hvad den skal have, maa man fornøftigvis paa den anden Side tilstræbe i videst muligt Omfang at imødekomme Erhvervenes Krav. Erhvervene har krævet flere Skattesatser, og dette Krav har Flertallet imødekommet. Yderligere har man, forsaavidt de af Ministeriet foretagne Beregninger er rigtige, imødekommet Erhvervene derved, at man indretter Lovforslaget saaledes, at Skatten vil give Staten en Indtægt, der er 3—400 000 Kr. mindre, end man havde forudsat ved det oprindelig fremsatte Lovforslag. Jeg kan saaledes ikke skønne rettere, end at Flertallet med fuld Ret kan sige, at man har gjort sig Bestræbelser for at imødekomme Erhvervenes Krav, som sagt under Hensyntagen til, at Staten maatte have saa nogenlunde det Beløb, der oprindeligt var regnet med. Der er nu kommet en Henvendelse fra Tobaksfabrikanterne, gaaende ud paa, at den Skala, man har opstillet, ikke alene ikke betyder nogen Fordel for dem, men endog stiller Industrien værre end efter det oprindelige Lovforslag. Det er mit Haab, at der mellem anden og tredje Behandling kan blive Lejlighed til nærmere at undersøge Berettigelsen af den Besværing, som saaledes er fremsat af Tobaksfabrikanterne.

Med Hensyn til Spørgsmaalet Hjemme-